

156. KDE SLIB SE BĚŘE

327.

Od Příbora

Šla dě - ve - čka na vo - di - čku, šla dě - ve - čka na vo - di - čku ež k by - stremu Du - na - ji - čku.

328.

Z Klimkovic Sr. náp. str. 26 [36], píseň 22 [60]

Šla dě - ve - čka na vo - di - čku, šla dě - ve - čka na vo - di - čku
ež k by - stre - mu Du - na - ji - čku.

[: Šla děvečka na vodičku :]
ež k bystremu Dunajičku.

Janiček tam koně pase,
ten se běře po tym hlase.

»O, daj, Bože, veliky můr,
ať mi umře něliby můj.«

Jednu ručku vodu brala
a druhu se podpírala.

Chceš, děvečko, moja byti?
Chcu tě z vody propustiti.

Ně tak si mi slubovala,
dys po Dunaju plyvala.

Ručka se ji pošinula
a děvečka v Dunaj padla.

Chcu, synečku, chcu tva byti,
poď mi ty z vody pomoci.

»Slub něberu v Dunajičku,
sluby беру v kosteličku,
při tym velkym oltařičku.«

Daj mi, Bože, daj synečka,
co by pomoh' z Dunajička.

O, daj, Bože, daj slunečka,
ať mi uschně ta děvečka.

157. MATKA TRAVIČKA

329.

Z Osvětiman

Šla Do - rna pro vo - du, šla Do - rna pro vo - du, pro vo - du stu - de - nú.

[: Šla Dorna pro vodu, :]
pro vodu studenú.

do sklepa běžela.

Tobě, sestro, tobě
štyry krávy dojně
a štyry jalové.

Přijeli k ní páni:
Pojeď, Dorno, s námi.

A do jedné medu,
a do druhé jedu.

Tobě, milá, tobě
ten dům malovaný,
za tvé milování.

Dorna nemeškala,
na kočár sedala.

A před syna s medem,
před nevěstu s jedem.

Co mně, synu, co mně?
Co mně, staré mamě?

Kdo ste tu z Moravy,
zkažte mé mateři:

Sám Pán Bůh to změnil,
napil se syn jedu
a nevěsta medu.

Tobě, matko, tobě
ten kameň široký
a Dunaj hluboký.

Že se svadba strojí
na Rakúském poli.

Syn se jedu napil,
po světlici chodil,
poručenství robil.

Žes mě otrávila,
s milú rozlúčila.

Matka nemeškala,
dvě sklenice vzala.

Tobě, bratře, tobě
štyry koně vrané,
pěkně osedlané.

Dvě sklenice vzala,

Srovnej skotskou: *Edvard v Percy-ho Reliques. Uol. I. 57; v Herder: Stimmen, ve skotských číslo 16.*